

ת"פ 47048/02/20 - מדינת ישראל נגד בסאם נסר אל דין

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 47048-02-20 מדינת ישראל נ' נסר אל

דין(עצור/אסיר בפיקוח)

לפני כבוד השופט סארי ג'וסי

המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד ב' פסקל

פרקליטות מחוז חיפה - פלילי

נגד

הנאשם

בסאם נסר אל דין

ע"י ב"כ עוה"ד נ' עאמר

גזר דין

הנסיבות הצריכות לעניין הן בתמצית אלה:

1. הנאשם, יליד 02.06.1972, הורשע ביום 28.07.2020 על סמך הודאתו בעובדות כתב-האישום המתוקן, במסגרת הסדר-טיעון אליו הגיעו הצדדים, בעבירה של סחר בנשק שלא כדין, לפי סעיפים 144(ב) + (ג) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), בעבירה של ניסיון לסחר בנשק שלא כדין, עבירה לפי סעיפים 144(ב) + (ג) + 25 לחוק העונשין, 4 עבירות בנשק (נשיאה והובלה), לפי סעיף 144(ב) סיפא + (ג) לחוק העונשין, וכן בעבירות נשק (החזקה), לפי סעיפים 144(א) סיפא + (ג) לחוק העונשין.

2. על-פי עובדות כתב-האישום המתוקן, במהלך חודש ינואר 2020, או עובר לכך - במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה - סיכם הנאשם עם טארק מחאמיד, תושב כפר-קרע (להלן: "**טארק**"), כי הנאשם ימכור לו כדורים לנשק, במחיר של 1.5 ₪ לכדור, בלא רשות על-פי דין לעשות כן (להלן: "**הסיכום**").

הנאשם אסף את כדורי הנשק האמורים בשטחי אש פתוחים.

בעקבות הסיכום, בשלוש הזדמנויות שונות בחודשים ינואר-פברואר 2020, לאחר תיאום מראש בין הנאשם לבין טארק, הגיע הנאשם ברכבו סמוך למקום עבודתו של טארק בכפר-קרע, עת הוא נושא ומוביל עימו כמות כוללת של כ-950 כדורי נשק בקוטר 5.56 מ"מ (להלן: "**הכדורים**").

הנאשם מכר לטארק את הכדורים, וכן מסר לו מחסנית לנשק מסוג M-16, בלא רשות על-פי דין

לעשות כן. עבור הכדורים והמחסנית, קיבל הנאשם מטארק סך כולל של כ-1,420 ₪.

עוד בעקבות הסיכום, ביום 04.02.2020, בשעה 14:32 או בסמוך לכך, שוחח הנאשם בטלפון עם טארק, ואמר שיש לו 300 כדורים. טארק ביקש מן הנאשם שיגיע אליו למחרת.

בהמשך, ביום 05.02.2020, בשעה 12:14 או בסמוך לכך, שוחח הנאשם בטלפון עם טארק, והלה ביקש מן הנאשם שיגיע לכפר-קרע בשעה 17:00 לערך. במענה לשאלתו של טארק, בשיחה זו, אמר הנאשם, כי יש בידו 350 כדורים.

בהמשך לאמור לעיל, נסע הנאשם ברכבו מדלית אל-כרמל, עם אשתו ובתו השנתיים, בכביש מס' 672 לכיוון קיבוץ גלעד, עת הוא נושא ומוביל עמו 346 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.

טרם הגעתו לשער הכניסה לקיבוץ גלעד, פנה הנאשם מכביש מס' 672 מערבה, לדרך אשר מובילה לכיוון כפר-קרע, שם נעצר על-ידי משטרת ישראל.

ביום 05.02.2020, בשעה 20:30, התבצע על-ידי משטרת ישראל חיפוש בביתו של הנאשם, ובמקום נתפסו 272 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ, אותם החזיק הנאשם בלא רשות על-פי דין.

3. כאמור כבר לעיל, הגיעו הצדדים להסדר טיעון, לפיו, הודה הנאשם בעובדות כתב-האישום המתוקן, הוא הופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, ובין הצדדים לא נקבע הסדר לעניין העונש.

4. מתסקיר שירות המבחן, אשר הוגש ביום 04.01.2021, עולה, כי הנאשם כבן 48, מתגורר בדלית אל-כרמל, יחד עם אשתו ושני ילדיהם, תינוק כבן שמונה חודשים וילדה בת כשנתיים וחצי. הנאשם מצוי בתנאי מעצר בית מלא בבית אחיו בדלית אל-כרמל ובפיקוחו, וכן בפיקוח אלקטרוני.

הנאשם סיים 9 שנות-לימוד, אינו יודע קרוא וכתוב, ועולה מן התסקיר, כי נשר מן הלימודים הואיל ובמהלך שנות לימודיו התקשה להסתגל למסגרות הלימודיות, הישגיו היו נמוכים, והוא עורר בעיות התנהגות. הנאשם התגייס לצבא, אולם שוחרר כעבור מספר חודשים עקב אי-התאמה.

עוד עולה מן התסקיר, כי מזה כעשר שנים עובד הנאשם באופן לא רציף, כאשר עיקר פרנסתו הייתה מכריתת עצים ומכירתם, ובשנים האחרונות עוסק באיסוף ומכירת נחושת.

עוד ובנוסף עולה מתסקיר שירות המבחן, כי לטענת הנאשם הוא סובל מבעיות שמיעה כבר מגיל צעיר, אולם בשל חסרון-כיס אינו רוכש מכשיר שמיעה. הנאשם, כך לטענתו, נדקר ונחבל בראשו בשנת

2003, ומאז נפגעה יכולת הזיכרון שלו באופן משמעותי.

כמו-כן עולה מן התסקיר, כי מן המידע המצוי בשירות המבחן, ומחוות-דעת פסיכיאטרית שהוצגה בפניהם, הנאשם "אינו סובל ממחלה נפשית, ניכרים סימנים של לקות על רקע אורגני וקשיים רגשיים, ניכרת נטייה לרגרסיה וירידה ברמת ארגון אישית, ועלולה להופיע פגיעה חולפת בשיפוט לצד נטייה לתגובות אימפולסיביות", וכי הנאשם "סובל מהפרעת התנהגות על רקע שתיית אלכוהול".

כותבת התסקיר מתארת, כי משפחת מוצאו של הנאשם מנתה 11 אחים ואחיות, וכי אחד מן האחים נפטר. הוריו של הנאשם, כך על-פי התסקיר, נפטרו אף הם לפני שנים רבות, אביו עקב תאונה ואימו בשל מצב בריאותי, וכי מות האם גרם להתפוררות התא-המשפחתי, ולאובדן הלכידות בין הנאשם לבין אחיו. בנוסף מצוין בתסקיר, כי הנאשם מצוי בחובות כבדים של כ-100,000 ₪, וכי לא הצליח לשלם את התשלומים החודשיים בהליך פשיטת-הרגל בה היה מצוי.

באשר להתנהגותו העבריינית, עולה מן הדו"ח, כי לחובתו של הנאשם הרשעות פליליות קודמות, וכי הנאשם בחר בשימוש באלכוהול כאמצעי לבריחה מהתמודדות עם רגשותיו, בשל היעדר כלים אדפטיביים להתמודדות עם רגשות אלו, אולם שלל נזקקות לטיפול בתחום האלכוהול, הואיל ולטענתו כיום אינו צורך באלכוהול כלל.

בהתייחסותו לעבירות מושא כתב-האישום המתוקן שבפנינו, עולה, כי שירות המבחן התרשם שהנאשם נוטה להפחית את האחריות הפלילית של מעשיו, וכי הנאשם הסביר את ביצוע העבירות האמורות בשל המצוקה הכלכלית בה היה נתון, וברצון להשיג כסף. קצינת המבחן הדגישה, כי התייחסותו של הנאשם לעבירות מושא כתב-האישום המתוקן התאפיינה בחוסר כנות, טשטוש לחלקו בביצוע, וצמצום חומרת מעשיו.

מהמשך התסקיר, עולה, כי שירות המבחן התרשם מדלות קוגניטיבית של הנאשם, אופי של נגררות, לצד קושי בהבנת סיטואציות מסכנות, קושי בהפעלת שיקול-דעת, וחוסר יכולת להבין את השלכות מעשיו והפגיעה העלולה להיווצר כתוצאה מהם.

הגם ששירות המבחן לא התרשם, כי לנאשם קיימים דפוסי התנהגות עברייניים מוחצנים באישיותו, סברה קצינת המבחן, כי לנאשם סף תסכול נמוך, התנהגות מאופיינת באימפולסיביות, קושי לשליטה עצמית וויסות דחפים.

נוכח כל האמור לעיל, הוערכה הסבירות להישנות התנהגות עוברת חוק ופורצת גבולות כגבוהה, ולא ניתנה כל המלצה לחלופת ענישה או שיקום במסגרת קהילתית, אשר עשויים להפחית את רמת הסיכון הגבוהה.

ב"כ המאשימה הגיש פלט רישום פלילי של הנאשם, וכן טיעונים לעונש בכתב.

ב"כ המאשימה ציין, כי פסיקות בית המשפט העליון מן השנתיים האחרונות החמירו בענישה של עבריינות בתחום הנשק, לרבות בעבריינות הקשורה לתחמושת, הואיל ולא ניתן לבצע עבירות בנשק, ללא תחמושת.

ב"כ המאשימה הדגיש, כי הלכה למעשה מדובר באחד מן הגלגלים המזינים את אירועי האלימות המתרחשים ביתר-שאת בשנים האחרונות, באמצעות כלי-נשק, וכי במקרה של הנאשם בפנינו, מדובר בכמות הקרובה ל-1000 כדורי תחמושת, אשר כל אחד מהם יכול לגרום לפגיעה קטלנית.

לטענת ב"כ המאשימה, תסקיר שירות המבחן שלילי הן בנוגע לדפוסי האישיות של הנאשם, הן בנוגע לדפוסי התנהלותו, לרבות היחס שלו לעבירות מושא כתב-האישום המתוקן, והעובדה שהנאשם אינו מעוניין בהליך טיפולי, והן באשר להערכה, כי הסבירות להישנות עבירות בעתיד אצל הנאשם, היא גבוהה, ולפיכך אף לא ניתנה כל המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

מתחם הענישה ההולם, כך לטענת ב"כ המאשימה, נע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, בתוספת רכיבי ענישה של מאסר על-תנאי לכלל העבירות מתחום הנשק, לרבות כלי-נשק, תחמושת ואביזרים, אחזקה, וסחר, וכן תשלום קנס.

אליבא דב"כ המאשימה, בנסיבות העניין שבפנינו, על הענישה להיות בחלקו האמצעי של המתחם האמור.

באשר להנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 "מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני-חבלה" (להלן: "הנחיית פרקליט המדינה") 07.08.2016, נטען, כי זו מתייחסת למתחמי מוצא, ולצד מתחמים אלה, קיימת התייחסות מפורשת למקרים בהם קיימת חומרה מיוחדת.

בעניינו, כך לטענת ב"כ המאשימה, על המתחם להיות גבוה יותר משתי סיבות: האחת, כמות הכדורים שמכר הנאשם - 950 וניסיון למכירת כ-350 כדורים נוספים, והשנייה, ריבוי העבירות.

6. מנגד, טען ב"כ הנאשם, כי בשים-לב לסעיף מס' 9 להנחיית פרקליט (אותה הגיש הסניגור לבית המשפט), שם מסווגות עבירות הנשק מן הקל אל הכבד, עבירה הקשורה בתחמושת ללא נשק נלווה היא הקלה, ולצידה, מוגדרת ענישה, אשר נעה בין 6 חודשי עבודות שירות ל-6 חודשי מאסר בפועל.

כמו-כן הפנה ב"כ הנאשם לסעיף מס' 18 להנחיית פרקליט המדינה, לפיה עת מדובר בעבירות של נשיאת נשק, אזי על מתחם הענישה, בנוגע לתחמושת בלבד, לנוע בין 6 חודשי עבודות שירות לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

בנוסף, כך נטען, בסעיף מס' 20 להנחיות, מצוין מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

לטענת ב"כ הנאשם, על מתחם הענישה בעניינו של הנאשם לנוע בין במאסר מותנה, לבין 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות, וציין, כי הנאשם שיתף פעולה באופן מלא בחקירתו.

ב"כ הנאשם הגיש את תמליל העימות שנערך בין הנאשם לבין טארק, ממנו עולה, כי ל זו בלבד שטארק לא שיתף פעולה בחקירה, אלא על אף קילל את הנאשם, ואיים עליו, בעוד הנאשם עמד על ההודאה שלו, ועל המעורבות המלאה שלו בביצוע העבירות.

עוד נטען, כי יש להתחשב בנאשם בעת גזירת עונשו, הואיל והנאשם שילם מחיר יקר על מעשיו, וזאת בשים-לב להיותו מאוים על-ידי טארק, היותו נתון במעצר בית באיזוק אלקטרוני למשך תקופה ממושכת, הרחק ממשפחתו, עת במהלך תקופה זו נולד לנאשם בן, אשר הוא כמעט ואינו פוגש.

בנוגע לעברו הפלילי של הנאשם, נטען, כי ההרשעה האחרונה היא משנת 2013. מרבית מן העבירות בתחום התעבורה, כך נטען, הן מסוג קנס, ובשמונה השנים אחרונות עבר הנאשם ארבע עבירות תעבורה, אשר אינן מצויות אף ברף חומרה גבוה.

ב"כ הנאשם, הגיש פסיקה, בה נדונו עבירות חמורות מן העבירות מושא כתב-האישום, שבעניינו של הנאשם:

ב-ת"פ 8058-07 **מדינת ישראל נ' אלעוקבי** (15.07.2007), נגזרו על הנאשם 15 חודשי מאסר בפועל, בגין 30 עבירות של סחר בכדורים, עת הנאשם הרוויח ₪ 15,000 ממכירת התחמושת לקונים שונים, וזאת אף בשים-לב להרשעות קודמות של הנאשם, לרבות בעבירה של סחר בכדורים.

ב- ת"פ 182/08 **מדינת ישראל נ' קרסאלי** (11.08.2008), נגזרו על הנאשם 9 חודשי מאסר בפועל, בגין מסחר במאות כדורים. במועד מתן גזר-הדין, כך נטען, לא ניתן היה לרצות 9 חודשים בעבודות שירות.

ב-ת"פ 21366-11-20 **מדינת ישראל נ' תאופיק מועדי ואח'** (09.12.2020), נגזרו על שלושה נאשמים, שהעבירו ביניהם 2500 כדורי ציד בקוטר 12 מ"מ, ונתפסו 1550 כדורים נוספים בקוטר 9 מ"מ, 50 ימי מאסר, 6 חודשי מאסר, ועבודות שירות על-פי חלקו של כל אחד מן הנאשמים בעבירות שיוחסו להם.

בעניינו הדגיש הסניגור, כי יש ליתן את הדעת לכך, שהנאשם לא הורשע בעבר בעבירות נשק, וכי הוא הודה במעשיו. אמנם שירות המבחן, כך נטען, לא נתן המלצה טיפולית, אולם קצינת המבחן ציינה בתסקיר, שהנאשם סובל מבעיות שמיעה ומצב נפשי מורכב, וכי הוא שרוי בחובות כבדים בסך של כ-100,000 ₪.

אליבא דסנגור, יש ליתן את הדעת בגזירת עונשו של הנאשם לנסיבות חייו הקשות, ולעובדה, כי הנאשם יתקשה לשלם את הקנס שהמאשימה מבקשת להשית עליו, בשל החובות הכספיים האמורים.

7. כאמור כבר לעיל, ב"כ המאשימה הגיש לבית המשפט גם טיעונים לעונש בכתב, וטען, כי לחובתו של הנאשם 5 הרשעות קודמות. בשנת 1993 הורשע הנאשם בגין עבירות של היזק לרכוש וגניבה, ונדון לתשלום קנס, בשנת 1998 הורשע בגין עבירות של היזק לרכוש וגניבה, ונדון למאסר על-תנאי ותשלום קנס.

בהמשך, בשנת 2009 הורשע הנאשם בגין עבירה של פגיעה בשמורת טבע, ונדון למאסר על-תנאי ותשלום קנס, בשנת 2011 הורשע בגין עבירות של תקיפת עובד ציבור, חבלה במזיד ברכב, החזקת סכין וכריתה או העתקה של עץ ללא רישיון (מספר עבירות), ונדון לעונש של 6 חודשי עבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס, ובשנת 2013 הורשע הנאשם בגין עבירות של נהיגה פוזת ברכב וכריתה או העתקה של עץ ללא רישיון, ונדון לעונש של 6 חודשי עבודות שירות ומאסר על-תנאי.

בנוסף הורשע הנאשם 29 פעמים בגין עבירות מתחום התעבורה, לרבות עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, נהיגה בקלות-ראש, התנהגות הגורמת נזק, אי-ציות לתמרור, ועוד.

נטען, כי מטרתן של עבירות הנשק בחוק העונשין היא להגן על שלום הציבור ובטחונו, וכן על חיי אדם ועל רכוש. עבירות אלימות באמצעות נשק, כך נטען, התרבו מאוד בשנים האחרונות, והן נגזרות באופן ישיר מהחזקה של נשק בלתי-חוקי.

עוד נטען, כי הן החוק, והן פסיקת בתי המשפט מייחסים חומרה מיוחדת לעבירות הנשק, בשל ההשלכות הרות האסון שהן טומנות בחובן, ונוכח פוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן, ולפיכך עבירות אלו מחייבות מתן ביטוי עונשי הולם וראוי.

עוד נטען, כי בענייננו, הורשע הנאשם בעבירות של סחר והחזקה של כמות גדולה ביותר של כדורים בקוטר 5.56 מ"מ, אשר מיועדים לשימוש במקלעים ובנשק אוטומטי, וכי יש לזכור, שבהיעדר תחמושת לא ניתן להשתמש בכלי-נשק אלו. הודגש, כי על-מנת להילחם בתופעת האלימות הגואה באמצעות שימוש בנשק, יש להחמיר בענישה של כל נגזרות החזקת הנשק, לרבות בכל הנוגע לתחמושת.

ב"כ המאשימה הפנה למגמת ההחמרה הניכרת בפסיקות בתי המשפט, לרבות ב-ע"פ 9702/16 סאמי אבו אלוליאיה נ' מדינת ישראל (13.09.2017), וכן ב-ע"פ 4439/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח (05.11.2019), וב-ע"פ 971/19 מדינת ישראל נ' מחמד געביס (11.07.2019), ע"פ 1944/20 מוחמד אמארה נ' מדינת ישראל (02.09.2020) ו- ע"פ 7595/19 רביע סגים ואח' נ' מדינת ישראל (22.11.2020).

עוד ובנוסף הפנה ב"כ המאשימה לפסיקה בעניין החלת המגמה בהחמרה בעבירות נשק, גם על נאשמים אשר הורשעו בעבירות של סחר בתחמושת, לרבות ב-ע"פ 8450/16 **יניר טלקר נ' מדינת ישראל** (18.05.2009), וכן ל-ע"פ 1235/09 **רובי אטיאנו נ' מדינת ישראל** (18.05.2009) (להלן: "**עניין אטיאנו**").

לטענת ב"כ המאשימה, הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות בענייננו חמורות, וצריכות לקבל ביטוי בעת קביעת מתחם הענישה. מעובדות כתב-האישום המתוקן עולה, כך נטען, כי מעשיו של הנאשם היו מתוכננים היטב, עת סיכם הנאשם עם טארק את פרטי העסקה המתמשכת ביניהם, אסף כדורים, ומכרם לטארק בשלוש הזדמנויות שונות על-פני תקופה של חודשיים.

בנוסף נטען, כי הנאשם ניסה למכור לטארק מאות כדורים נוספים, אולם נעצר על-ידי משטרת ישראל בדרכו למפגש עם טארק.

חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, אליבא דב"כ המאשימה, הוא בלעדי, הואיל והיה זה הנאשם שאסף את הכדורים, סיכם עם טארק את פרטי ההתקשרות ביניהם, הוביל את הכדורים, ובביתו של הנאשם נתפסה התחמושת.

עוד נטען, כי פוטנציאל הנזק של מעשיו של הנאשם הוא הרג פוטנציאלי של 950 בני-אדם, כמספר הכדורים אותם מכר הנאשם לטארק, או למצער פגיעה גופנית בכמות גדולה מאוד של בני-אדם, מקל וחומר שעה שהנאשם החזיק בביתו כמות נוספת של 272 כדורים.

עוד ובנוסף נטען, כי הנאשם הבין את הפסול במעשיו, וביצעם חרף הסיכונים הרבים הכרוכים ונובעים מהחזקת תחמושת וסחר בחתי-חוקי בתחמושת. הנאשם, כך נטען, יכול היה להימנע מביצוע העבירות, ולחדול מכל עיסוק בתחמושת בלתי-חוקית.

בנוגע למדיניות הענישה הנוהגת הפנה ב"כ המאשימה לעניין אטיאנו, שם הורשע הנאשם בעבירה של סחר בתחמושת, בגין מכירה של כ- 3,000-4,000 כדורים. הנאשם היה ללא עבר פלילי, ועבד במטווח עירוני, ממנו גנב את הכדורים. הנאשם נדון ל-18 חודשי מאסר בפועל, ערעורו לבית המשפט העליון נדחה.

עוד הפנה ב"כ המאשימה ל-ע"פ 4956/13 **וליד עיסאוי נ' מדינת ישראל** (08.06.2014), שם הורשע המערער בקניית ובהמשך במכירת 100 כדורים סקוטר 9 מ"מ, וכן בקנייה וכוונה למכירת 200 כדורים נוספים, אולם נעצר עובר למכירתם. שירות המבחן המליץ להסתפק בצו-מבחן ועבודות שירות, אולם בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל. ערעורו של הנאשם לבית המשפט העליון נדחה.

עוד ובנוסף הפנה ב"כ המאשימה ל-ת"פ (י-ם) 3114/02 **מדינת ישראל נ' עודד מולאי** (10.04.2003), שם הורשע הנאשם בעבירות של הובלה וסיוע לסחר ב-900 כדורים, וסיוע להובלה לסחר ב-300 כדורים. הנאשם היה ללא עבר פלילי, ושירות המבחן המליץ על ענישה בעבודות שירות. בית המשפט המחוזי גזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל.

נוכח כל האמור לעיל ובשים לב לכך, שפסיקת בית המשפט העליון קבעה שמתחם העונש ההולם אינו נגזר אך ורק מרמת הענישה הנוהגת אלא גם מהכרעה ערכית המתבססת על השיקולים השונים, יש לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם ענישה שינוע בין 12024 חודשי מאסר בפועל, בצירוף מאסר על-תנאי מרתיע ומשמעותי, וכן קנס כספי.

בנוגע לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה נטען, כי הנאשם הודה בעובדות כתב-האישום המתוקן לפני שנשמעו הראיות, ובכך חסך זמן שיפוטי יקר. הנאשם הבין היטב את מעשיו והשלכותיהם, כך נטען, הוא אינו סובל מלקויות כלשהן, ואינו קרוב לכל סייג לאחריות פלילית. עוד נטען, כי הנאשם לא היה במצוקה נפשית, ולא קדמה למעשיו התגרות כלשהיא.

עוד נטען, כי לנאשם עבר פלילי הכולל חמש הרשעות, במסגרתן נדון פעמיים לענישה של מאסר לריצוי בעבודות שירות, אולם לא למד את הלקח, והמשיך לנהל אורח-חיים עברייני.

עוד ובנוסף הפנה ב"כ המאשימה לתסקיר שירות המבחן, כפי שפורט באריכות בפסקה 4 לעיל, והדגיש, כי מתסקיר שירות המבחן עולה, כי התייחסותו של הנאשם לעבירות התאפיינה בחוסר-כנות וצמצום חומרת מעשיו, וכי שירות המבחן התרשם, כי הסבירות להישנות התנהגות עוברת חוק ופורצת גבולות גבוהה.

לטענת ב"כ המאשימה, התסקיר בעניינו של הנאשם שלילי על כל היבטיו, הן בנוגע לדפוסי מחשבתו של הנאשם והתנהגותו, והן בנוגע לרמת הסיכון הנשקפת מן הנאשם בעתיד. עוד נטען, כי בהיעדר המלצה טיפולית הרי שאין מקום לחרוג ממתחם הענישה בשל שיקולי שיקום.

נוכח כל האמור לעיל, עתרה המאשימה לגזור על הנאשם עונש מאסר בפועל בחלקו האמצעי של מתחם הענישה הנטען, לצד מאסר על-תנאי ארוך ומרתיע, בגין כלל העבירות מתחום הנשק, וכן תשלום קנס כספי.

דין והכרעה

8. פסיקה עקבית וארוכת-שנים של בית המשפט העליון קבעה, כי יש לראות את עבירות הנשק בחומרה יתרה, וזאת נוכח הסכנה הגבוהה הנשקפת מהן.

המחוקק אף הוא ביטא את גישתו המחמירה לעבירות אלו, עת קבע בצידן ענישה מחמירה.

אפנה לדבריו של כב' השופט מ. מזוז ב-ע"פ 4406/19 סובח נ' מדינת ישראל (5.11.2019):

"התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית ו'הגורם בלעדיו איין' (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושוד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה [...] על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ 'לשים יד' על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. [...] ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת 'ייבוש הביצה' המשמשת ערס לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן [...]"

9. במעשיו פגע הנאשם בביטחון הפרט והציבור, ובשלומו, וכן בשמירה על שלטון החוק ועל הסדר הציבורי.

ודוק, ראשית, סיכם הנאשם עם טארק, כי הוא ימכור לו כדורים לנשק, במחיר של 1.5 ₪ לכדור. בהמשך, אסף הנאשם את כדורי הנשק האמורים בשטחי אש פתוחים.

לאחר מכן, ובעקבות הסיכום בין הנאשם לבין טארק, בשלוש הזדמנויות שונות בחודשים ינואר-פברואר 2020, הגיע הנאשם ברכבו סמוך למקום עבודתו של טארק בכפר-קרע, עת הוא נושא ומוביל עימו כמות כוללת של כ-950 כדורי נשק בקוטר 5.56 מ"מ. הנאשם מכר לטארק את הכדורים, וכן מסר לו מחסנית לנשק מסוג M-16, וקיבל הנאשם מטארק סך כולל של כ-1420 ₪.

אם לא די בכך, הרי שבהמשך, ולאחר שיחה מקדימה בין הנאשם לבין טארק, נסע הנאשם ברכבו מדלית אל-כרמל, עם אשתו ובתו השנתיים, לכיוונו של טארק, עת הוביל עמו 346 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ, אולם נעצר על-ידי משטרת ישראל לפני שהגיע לטארק.

כמו-כן נתפסו בחיפוש שביצעה משטרת ישראל בביתו של הנאשם 272 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.

עולה בבירור מן האמור לעיל, כי לנאשם היו הזדמנויות למכור לעצור את מעשיו, דא עקא, הוא לא עשה כן. נהפוך הוא - הנאשם עשה כל שלאל ידו על-מנת לשאת, להוביל ולסחור בתחמושת שהייתה מצויה בידיו, ולא בחל בשום אמצעי על-מנת להשיג את מבוקשו, אף לא בסיכון בני-ביתו.

10. באשר למדיניות הענישה הנוהגת, הפנו באי-כוח הצדדים לפסיקה רלוונטית, וב"כ הנאשם אף הגיש לעיוני אסופת פסיקה, וכן את הנחיית פרקליט המדינה מס' 9.16 "מדיניות ענישה בעבירות נשק ומטעני-חבלה" מיום 07.08.2016.

מן החומר האמור, עולה, כי קיים מנעד רחב ביותר של פסיקה באשר לענישה בעבירות האמורות. מחד-גיסא, קיימת פסיקה שבה הסתפקו בתי המשפט בהטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, ומאידך גיסא, קיימת פסיקה, שבה עמדו בתי המשפט על-כך שלא ניתן להימנע בעבירה מסוג זה מלהטיל על הנאשם עונש של מאסר בפועל לריצוי מאחורי סורג ובריח.

קראתי את הפסיקה אליה הפנו הצדדים, עת מן הפסיקה אליה הפנתה המאשימה עולות נסיבות חמורות מן הנסיבות אשר מתוארות בכתב-האישום בעניינינו, לרבות מכירת כמות של כ - 3,000-4,000 כדורים.

מנגד, לאורכה ולרוחבה של הפסיקה אליה הפנה ב"כ הנאשם עולה, כי גם בהן הנסיבות שונות בתכלית מאלו שבעניינו של הנאשם שבפניי, לרבות העובדה, כי חלקן נדונו בערכאות הערעור השונות, וכי ערכאת הערעור אינה נוטה למצות את חומרת הדין עם הנאשמים.

לצד הפסיקה האמורה, מעיון מעמיק בהלכות בית המשפט העליון, עולה, כי בית המשפט העליון התווה בפסיקה ארוכת-שנים את מדיניות הענישה הראויה בעבירות נשק.

יפים לעניינינו דבריה של כב' הנשיאה, השופטת א. חיות ב-ע"פ 3877/16 פאדי ג'באלי נ' מדינת ישראל (17.11.2016):

"בית משפט זה עמד פעמים רבות על החומרה היתרה הגלומה בביצוע עבירות בנשק ובכללן העבירה של החזקת נשק או נשיאתו שלא כדין. עבירות אלה מקימות סיכון חמור לשלום הציבור וביטחונו ומחייבות "ליתן ביטוי עונשי הולם ומרתיע באמצעות הרחקת מבצע העבירה מן החברה לתקופת מאסר ממשית לריצוי בפועל" (ע"פ 5120/11 שתיוו נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 5 (18.12.2011); ע"פ 4329/10 פלוני נ' מדינת ישראל[פורסם בנבו] (25.10.2010)). עוד נפסק כי חומרתן של העבירות בנשק אינה מסתכמת רק בנזק שאירע בפועל, כי אם בפוטנציאל הנזק הנובע מאותן עבירות (ע"פ 116/13 וקנין נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] בפסקה 7 (31.7.2013))" (ההדגשה אינה במקור).

ובפסק-דינו של כב' השופט ע. פוגלמן מן העת האחרונה, אף עולה, כי קיימת מגמה של החמרה בענישה בעבירות הנשק:

ר' ע"פ 8017/20 מדינת ישראל נ' פאדי גריפאת (22.12.2020):

"בית משפט זה עמד בשורה ארוכה של פסקי דין על החומרה היתרה של עבירות הנשק ועל הסכנה הגבוהה שנשקפת מהן לשלום הציבור ולביטחוננו (ראו, מיני רבים, ע"פ 1944/20 מדינת ישראל נ' אמארה, [פורסם בנבו] פסקה 10 (2.9.2020) (להלן: עניין אמארה); עניין געביס, פסקה 8). חומרתן של עבירות אלו נובעת, בין היתר, גם מהחשש כי הנשק יועבר למי שמתכוון לעשות בו שימוש לפעילות עבריינית או לפעילות טרור (ע"פ 4945/13 מדינת ישראל נ' סלימאן [פורסם בנבו] (19.1.2014); ע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5 (4.12.2011) (להלן: עניין נפאע)). נוכח האמור, חזר וציין בית משפט זה כי קיימת מגמה של החמרה בענישה בעבירות אלו וזאת על מנת להרתיע מפני ביצוען (ע"פ עניין אמארה, פסקה 10; ע"פ 8045/17 בראנסי נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקאות 11, 100 (16.8.2018) (להלן: עניין בראנסי); עניין נפאע, פסקה 5)". (ההדגשה אינה במקור).

11. בד-בבד אדגיש, כי העיקרון הנוהג בפסיקה קובע, שהענישה היא אינדיבידואלית, הכול לפי נסיבות ביצוע העבירה ונסיבותיו של מבצע העבירה.

יפים לענייננו, דבריו של המשנה לנשיאה, כב' השופט מ' אלון ז"ל ב- ע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל פ"ד מג(4) 170:

"כידוע, אחד השיקולים החשובים בשיקולי הענישה הוא מהותה של העבירה וחומרתה; שיקול זה קשור, בדרך כלל, בקשר הדוק עם שיקול ההרתעה, למען ישמעו וייראו. לשני שיקולים אלה מיתוסף שיקול נוסף, והוא - קיום מדיניות אחידה, ככל האפשר, שתשמש כקו מנחה וכמורה דרך בעולמה של ענישה. ושיקול אחרון זה יפה הוא במיוחד לפסיקתו של בית המשפט העליון, שהמחוקק הפקידו על קביעת מדיניות זו. בנוסף לכל השיקולים האמורים, קיים ועומד השיקול החשוב והמהותי של תיקונו של הנאשם ושיקומו, ובהתקיים, במקרה מסוים, נסיבות מיוחדות ונכונות, ייתכן ששיקול אחרון זה יגבר על השיקולים האמורים האחרים ויקבע, באותו מקרה מסוים, את מידת העונש וצורתו. "ענישתנו היא ענישה אינדיבידואלית של כל עבריין 'באשר הוא שם'" (ע"פ 291/81 [1], בעמ' 442). זאת תורת הגישה האינדיבידואלית בתורת הענישה, המקובלת עלינו כקו מנחה בסוגיה קשה וסבוכה זו שלהענישה ומטרתיה, ואין אנו רשאים ל"הקל" על עצמנו ולהחמיר עם הנאשם, מתוך הסתמכות על הנימוק והחשש שמא הקלה במקרה מסוים הראוי לכך תשמש תקדים למקרים אחרים שאינם ראויים לכך. חזקה על בית המשפט שידע להבחין בין מקרה למקרה לגופן של נסיבות ולעיצומם של דברים". (ההדגשה אינה במקור).

בעניינו, מחד-גיסא, העבירות בהן הורשע הנאשם אינן נמנות עם המקרים החמורים ביותר, הואיל וקיימת שונות בין עבירות נשק שונות, בהתאם לסוג הנשק, טיבו, ותכליתו.

הנחיות פרקליט המדינה, אף נותנות ביטוי לשונות זו, ומתוות את מדיניות הענישה על-פי מדרג חומרה, עת תחמושת ללא נשק נלווה מדורגת כעבירה הקלה ביותר.

מאידך גיסא, בל נשכח לרגע, כי התחמושת והנשק הם בבחינת "כלים-שלובים", ואין לאף לא אחד מהם יכולת קיום ללא האחר.

אפנה לדבריו של כב' השופט ד. מינץ ב-ע"פ 8045/17 מחמוד בראנסי נ' מדינת ישראל (16.08.2018), פסקה 11:

כן יודגש, הגם שעסקאות סחר בנשק מערבות מטבע הדברים גורמים שונים שחלקו של כל אחד מהם בעסקה הוא משתנה, יש חשיבות בענישה מוחשית של כל אחת ואחת מהחוליות בשרשרת הסחר. כל אחת מאותן חוליות "מוחזקת כמי שמודעת לתוצאות האפשריות הקשות העלולות לנבוע מהשימוש שיעשה בנשק לאחר שיגיע אל 'הצרכן הסופי' בקצה השרשרת" (ע"פ 7268/11 גרבאן נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 7 (8.8.2012)). (ההדגשה אינה במקור).

יתרה מכך, הנחיות פרקליט המדינה, אליהן הפנה ב"כ הנאשם, קובעות במפורש בפסקה 8:

"בהתאם לאמור, ולהוציא נסיבות חריגות, נקודת המוצא העונשית של התביעה ביחס לעבירות אלו תכלול דרישה לרכיב של מאסר בפועל.... (ההדגשות במקור).

זאת ועוד, בסעיפים 16(1), 18(1) ו-20(1), אליהן הפנה ב"כ הנאשם, ואשר עוסקים במתחמי מוצא שקשורים לתחמושת, נכתב מפורשות:

"מובן שכשמדובר בתחמושת בכמות גדולה יהיה מקום לחרוג לחומרה ממתחם זה-ולהיפך."

12. בעניינו, מדובר בנשיאה, הובלה, וסחר בכמות כוללת של כ-950 כדורי נשק בקוטר 5.56 מ"מ בשלוש הזדמנויות שונות בחודשים ינואר-פברואר 2020, מסירת מחסנית לנשק מסוג M-16, תמורת סך כולל של כ-1420 ₪, הובלת 346 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ נוספים, והחזקת 272 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ.

אין בידי לקבל את טענת ב"כ הנאשם, לפיה הואיל ובענייננו מדובר בעבירות הקשורות לתחמושת "בלבד", על מתחם הענישה ההולם לנוע בין מאסר מותנה, ל - 9 חודשים לריצוי בעבודות שירות, וזאת אף בשים-לב להנחיות פרקליט המדינה, אליהן הפנה ב"כ הנאשם.

שנית - וזה העיקר, דומני, כי קיימת הסכמה בנוגע לחומרה היתרה הנובעת מן הסיכון הטמון בעבירות של החזקת נשק על נגזרותיו, ושימוש בו, אשר עלול להגיע - ומגיע - לידיים של גורמים עבריינים או עוינים.

אפנה לעניין אטיאנו:

"לא מצאנו בכל אלה עילה לשנות מן העונש. המערער גנב כמות גדולה של תחמושת מהמטווח בו הועסק ומכר אותה לסעיד, אף שהיה חייב להיות מודע לכך שתחמושת זו עלולה להתגלגל לידיים עברייניות או עוינות, והסכנה מכך לצבור אינה טעונה הסבר. חרף זאת, הוא התמיד במעשיו לאורך זמן, ככל הנראה מחמת בצע כסף, והתנהגות מסוג זה יש להוקיע ולהרתיע מפניה בדרך הענישה". (ההדגשה אינה במקור).

בהתחשב במכלול הנסיבות שמניתי לעיל הקשורות לביצוע העבירה, חומרת העבירה, והערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצועה ולאחר שעמדתי על מדיניות הענישה הנהוגה בנסיבות דומות, אני קובע, כי מתחם הענישה הראוי, בנסיבות המקרה דנן, הוא מאסר בפועל לתקופה שנעה בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד עונשים נלווים.

13. בענייננו, הצביע שירות המבחן על סיכון גבוה להישנות מקרים דומים בעתיד, ונמנע מליתן המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם. לפיכך, צוין בתסקיר, כי אין באפשרותו של שירות המבחן להמליץ על חלופת ענישה או שיקום במסגרת הקהילה. מנגד סבורני, כי בנסיבות העניין אף לא מתקיימים התנאים לסטייה לחומרא ממתחם העונש האמור, ולפיכך, קובע אני, כי עונשו של הנאשם יקבע במתחם האמור.

14. בגזירת העונש המתאים לנאשם יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, ובענייננו יש להביא בחשבון כשיקול לקולא את הודאתו של הנאשם במיוחס לו בכתב- האישום המתוקן, בהזדמנות הראשונה, מבלי שיהא צורך בקיום הליך ראייתי ותוך חיסכון בזמן שיפוטי יקר.

כמו-כן יש ליתן משקל גם לנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, כפי שהן עולות מתסקיר שירות המבחן ומפורטות באריכות בפסקה 4 לעיל, לרבות מצבו הבריאותי, הנפשי והכלכלי של הנאשם.

ואפנה שוב לחוות-הדעת הפסיכיאטרית שהוצגה בפני שירות המבחן, ולפיה הנאשם "אינו סובל ממחלה נפשית, ניכרים סימנים של לקות על רקע אורגני וקשיים רגשיים, ניכרת נטייה לרגסיה וירידה ברמת

ארגון אישית, ועלולה להופיע פגיעה חולפת בשיפוט לצד נטייה לתגובות אימפולסיביות".

וכן לדברי קצינת המבחן:

"מדובר באדם מופנם הנעדר בשלות רגשית, אשר גדל והתפתח בתנאי עזובה רגשית, חינוכית וחומרית...התרשמו מדלות קוגניטיבית, אופי של נגררות, לצד קושי בהבנת סיטואציות מסכנות. ניכר, כי מתקשה בהפעלת שיקול דעת, ואינו רואה את השלכות מעשיו ואת הפגיעה העלולה להיווצר מהתנהגותו. לא התרשמו מדפוסי התנהגות עברייניים מוחצנים באישיותו...."

עוד ובנוסף אציין, כי הגם שבהתאם לגיליון המרשם הפלילי, כפי שפורט בפסקה 7 לעיל, לחובתו של הנאשם חמש הרשעות קודמות, וכן 29 הרשעות בגין עבירות מתחום התעבורה, מדובר במאסרו הראשון של הנאשם מאחורי סורג ובריח, וברי, כי גם לכך, יש ליתן משקל.

אפנה לדבריו של כב' המשנה לנשיאה (בדימוס), השופט ס. ג'ובראן ב-ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.06.2013):

"יתר על כך, מחקרים רבים הראו כי קיים קשר סיבתי שלילי, על פיו מאסר ראשון לא רק שאינו מביא להתרעת היחיד, אלא מביא בסבירות גבוהה למאסרים נוספים ורצידיביזם (ראו: חגית לרנאו וישי שרון "שמונה הכרעות ערכיות בחקיקת חוק הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה" הסניגור 183, 14, 19; Francis T. Cullen at el, *Prisons do not Reduce*; Recidivism: The High Cost of Ignoring Science, 91 The Prison Journal 48 (2011))." (ההדגשה אינה במקור).

15. מנגד יש להתחשב כשיקול לחומרא בעקרון ההרתעה בעבירות נשק, ובצורך ההולך וגובר למגרן, שעה שמעשים אלו הופכים ל"מכת-מדינה".

גדיעת תופעה זו, בעודה באיבה, בחולייה הראשונה של "שרשרת הסחר" - התחמושת - עשויה להיות הצעד הראשון במסע הארוך להחזרת ביטחון הציבור ושלומם במרחב הציבורי והפרטי גם יחד.

יפים לענייננו דבריו של כב' המשנה לנשיאה (בדימוס), השופט א. רובינשטיין, ב-ע"פ 6371/11 מדינת ישראל נ' אנס הייבי (18.12.2011), פסקה כ"ג:

"עבירות בנשק חומרתן מכופלת, הן בעצם המעבר על החוק והן ובמוטעם במאטריה הספציפית; נשק שאינו כדון, קרי - ברישיון כדבעי, מועד לפורענות. זכורה האמירה, אם ראית במחזה תיאטרון אקדח במערכה הראשונה, סופו שיירה במערכה השניה או השלישית. הימצאו של נשק

בידיים לא נכונות, עלול להביא בסופו של יום אף לקיפוד חיי אדם ר"ל. בע"פ 2251/11 נפאע נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 4.12.11) שעסק בפרשה זו עצמה לגבי נאשם אחר, ציינה השופטת חיות (פסקה 5), כי "סחר בלתי חוקי בנשק סולל את הדרך לפעילות אלימה ובלתי חוקית, והדבר חמור שבעתיים במציאות הישראלית בה קיים חשש תמיד כי נשק המוחזק באופן בלתי חוקי יתגלגל לא רק לידיים עברייניות, עניין חמור לעצמו, כי אם לידיהם של אלה המבקשים להוציא אל הפועל פעילות חבלנית עוינת... על כן, כל מי שהופך עצמו לחוליה במנגנון זה של סחר בלתי חוקי בנשק, מוחזק כמי שמבין ויודע אל נכון מה עלולות להיות התוצאות הנובעות ממעשיו ומהן הסכנות הנשקפות ממעשים אלה לחברה כולה"; וראו גם האסמכתאות שם. דברים אלה, שאנו מצטרפים אליהם, ודומיהם שנכתבו לאורך השנים, משקפים את מדיניות הענישה המבקשת להחמיר עם העבריינים כדי להגן על הציבור באמצעות הרתעה וגמול, ולתרום את חלקם של בתי המשפט במאבק בכך".

16. בשקלול הנסיבות והנתונים השונים אני קובע, כי העונש הראוי בנסיבות הוא עונש של 16 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי המעצר בהם נשא הנאשם מיום 05.02.2020 ועד ליום 05.05.2020.

17. עוד ובנוסף, נוכח התוצאה אליה הגעתי, ובשים-לב לנסיבות חייו של הנאשם, לרבות החובות הכבדים בהם מצוי הנאשם, סבורני, כי אין להשית עליו קנס כספי כבקשת המאשימה, וכך אני מורה.

18. אשר על כן אני גוזר על הנאשם:

א. מאסר למשך 16 חודשים, לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו החל מיום 05.02.2020 ועד ליום 05.05.2020.

ב. מאסר על תנאי לתקופה של 10 חודשים שיופעל במידה והנאשם יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו, עבירה מכלל העבירות מתחום הנשק.

הנאשם יתייצב לריצוי מאסרו בבית מעצר קישון **07.02.2021** עד השעה 12:00, או על-פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336. תנאי השחרור או המעצר באיזוק בהם היה נתון הנאשם עד כה, ימשיכו לחול עד להתייצבותו לתחילת ריצוי עונשו.

המזכירות תשלח עותק מגזר-הדין לשב"ס וכן לפיקוח על האיזוק האלקטרוני

ניתן היום, י"ט שבט תשפ"א, 01 פברואר 2021, בנוכחות עו"ד שלומית בשבקין ב"כ המאשימה, עו"ד נ' עאמר ב"כ הנאשם והנאשם בעצמו בליווי מפקח.

